

ارزیابی توسعه ی فیزیکی شهر سنندج با استفاده از مدل تحلیل سلسله مراتبی
(AHP)

حمید گنجائیان^۱، خبات امانی^۲

^۱دانشجوی کارشناسی ارشد، دانشکده جغرافیا، دانشگاه تهران

^۲دانشجوی کارشناسی ارشد، دانشکده جغرافیا، دانشگاه تهران

چکیده

از آنجا که توسعه کالبدی بدون برنامه شهرها مسائل و مشکلات فراوانی را در پی دارد لزوم وجود برنامه ریزی و مطالعه دقیق توسعه شهری را نمایان می سازد. در مقاله حاضر سعی در ارائه بهترین مکان مناسب جهت گسترش و توسعه آتی شهر سنندج با استفاده از پارامترهای محیط طبیعی و انسانی شده است. جهت انجام این پروسه ابتدا با استفاده از شاخص های محیطی در قالب ۸ پارامتر شیب، وضعیت آبدی، عوارض مورفولوژیکی، راههای ارتباطی، خطر سیل و حرکات دامنه ای و مخاطرات محیطی، معیارهای زیبایی شناختی، جنس و مقاومت سنگ پی و دسترسی به امکانات خدماتی، رفاهی و تفریحی به تفکیک واحدهای مختلف پرداخته شده و برای اولویت بندی آنها از روش تحلیل سلسله مراتبی (AHP) استفاده شده است. نتایج به دست آمده نشان می دهد که با توجه به نقشه طبقه بندی مناطق شهری محدوده C دارای بالاترین پتانسیل و منطقه E دارای کمترین پتانسیل توسعه شهری می باشد.

واژگان کلیدی: تحلیل سلسله مراتبی (AHP)، واحدهای ژئومورفیک، مکان گزینی شهری، سنندج